

grupo	radikoj	derivado	vorto-kategorioj	ekzemploj
1)	A) artefaritaj (ideoklasigaj-filozofiaj lingvoj)	artefarita-skemisma	fiksaj	
	B) artefaritaj (nefilozofiaj lingvoj)	artefarita-skemisma	fiksaj	ciferaĵoj muzikaj fonemo-simbolaj liter-klasifikaj
2)	duonartefaritaj	artefarita, skemisma	fiksaj	<i>Spelin, Pario, Speedwords</i>
3)	deformitaj	artefarita, skemisma	ĝenerale fiksj	<i>Volapük, Dilpok, Parla</i>
4)	A) nedeformitaj	duonnatura, skemisma, monomorfismo	fiksaj	<i>Esperanto, Universalglot, Neolatin, Novilatin, Kosmo</i>
	B) nedeformitaj (de Romanaj lingvoj)	neregula, alomorfplena	nefiksj	

Figuro 5.3: Ecoj de la grupoj de la tipologio de Monnerot-Dumaine

5.5. Ermar Svadost (1968)

Ermar Svadost (1907–1971, realnome Ermar Pavloviĉ Istomin) estis rusa sociologo kaj interlingvisto, kiu okupiĝis pri ekesto kaj uzo de universala mondlingvo. Laŭ li ĉiuj lingvoj, inklude de etnolingvoj, estas siaspece artefaritaj, ili diferenciĝas nur en la *grado de artefariteco*.

Laŭ tiu baza koncepto Svadost aliras la tipologion de la vidpunkto de artefariteco kaj nomas la sekvajn kvin grupojn:

- 1) Lingvoj, kiuj ne havas skribsistemon: parolkomunuma lingvaĵo de antaŭskribaj naciaj lingvoj, historiaj lingvoj kaj dialektoj antaŭ la normigo
- 2) Normigitaj lingvoj: la naciaj, literaturaj lingvoj
- 3) Projektoj de internaciaj lingvoj ne uzataj (nur eksperimente): lingvoj konstruitaj surbaze de lingvaj spertoj de la homaro, el la materialo de historiaj lingvoj (aposterioraj lingvoj)
- 4) Projektoj konstruitaj sen konsidero de lingvaj spertoj de la homaro, surbaze de filozofia ideotipologio kaj litera simbolaro (aprioraj lingvoj)
- 5) Sistemoj, kiuj ne povas eĉ eksperimente funkcii kiel parolaj: maŝin-interlingvoj, kibernetikaj, matematikaj kodoj, ĝenerale ĉiuj kodoj

Tiun ĉi klasigon laŭ kreskanta influo sur la lingvon eblas ankaŭ prezenti kiel grafikan skalon, sur kies komenca punkto staras „neniu lingvoplanado, libera historia evoluo” kaj sur la fina punkto „maksimuma planiteco, neniua historia evoluo”. Se oni metas sur la skalon konkretajn reprezentantojn de la ŝtupoj: dialekto – normlingvo – aposteriora planlingvo – apriora planlingvo – kodo, eblas mezuri distancon de tiuj reprezentantoj de komenca kaj fina punktoj kaj tiel precizigi la gradon de artefariteco: la t.n. distanca modelo estis proponita de germana slavisto kaj pedagogo Paul Heimann (1901–1967). Koutny (2015)